

== Brije trikrat na mesec. ==

Brivec stane v Avstriji za vse leto **6 kron**; zunaj Avstrije **8 kron**. — Nefrankovana pisma se ne sprejemajo. Naročnino sprejema upravnništvo. — Oglasi se računajo po številu besed. — Uredništvo in upravnništvo se nahajata v ulici **S. Lazzaro št. 11, II. nadstr.**
Brivca dobiš v Trstu po 5 novč., v Gorici, Ljubljani, Pulju, Nabrežini, Št. Petru in Pragerskem po 6 nvč.

Taborji, kje so?

Vsako leto proti koncu poletja prinašajo italijanski listi v Trstu, kratko statistiko tržaških in okoličanskih šol.

Letos smo čitali, da je bilo na mestnih šolah koncem leta navzočih 10.735 učencev in na treh laških oddelkih v okolici pa 549 slovensko laških malih patrijotov.

Slovenskih otrok v okolici so-našteli 2348. **V mestu niti jednega!!**

Predrzno lažljivo — brezsrarni list »z governa« pa še dostavlja svojo strupeno opazko: da se že iz teh števil lahko spozna komična trditev, da bi znašalo slovensko prebivalstvo v Trstu in okolici dve tretjini.

Žid se je sam urezal v jezik postavši zgornjo trditev, ker se mu morda res pozdeva, da bi znalo kaj takega biti, posebno ker je imel gotovo med letom dovolj prilike poizvedeti pri laških učiteljih; koliko slovenskih otrok pohaja tržaške šole.

Zakaj pa ne pridejo gospoda z natančno štatistiko na dan, da bomo čitali imena teh otrok in kake narodnosti in rojstva so njih stariši??

Slovensci, dobro vemo, kako delajo iz nas Italijane. Laške šole so prave kovačnice, kjer rudeči kovači najprej prekovajo slovensko ime, potem se lotijo pa mlade duše ter ji polagoma vžgejo italijanski pečat.

Vlada pa ki nikakor noče biti pravična zahtevam slovenskih starišev si morda misli naj poginijo ti kričači.

Vendar pogledjmo še ali res ni slovenskih otrok v Trstu.

Samo na dveh nemških zavodih, kjer sicer veje izključno nemški duh, težka šolska taksa in nemška pedagogika, katera pozna samo nemški učni jezik; ako je pri vseh navedenih težavah obiskovalo preteklo šolsko leto **559** slovenskih otrok, ako tem dodamo še onih **500** ki obiskujejo združeno šolo pri sv. Jakobu imamo že prvi **t i s o č a k**.

Mi dobro vemo, da je na laških šolah v mestu mnogo in ob periferiji nad polovico slovenskih otrok, oziroma otrok slovenskih starišev. Ker štejejo mestne ljudske šole 116 razredov in ako je naših poprečno le po **10** v vsakem teh razredov dobimo 1660 slovenskih otrok; tedaj že drugi **t i s o č a k**.

Iredentarska „Italija« v Trstu in žnjo naša tržaška vlada so sokrivi, da se tako konsekvntno prikriva naš slovenski element, da se kviri statistika in bije po zobeh resnici.

Z nami delajo na magistratu z dopuščenjem slavne vlade, kakor je bil storil očak Adam, ko se mu je stvarnik bližal, — skrič je pod skalo 100 otrok, le 50 jih je Očetu pokazal — da bi jih blagoslovil. Sram je bilo Adama, prevelika rodovitnosti Eve — Ravno tako je Italijane daues sram in strah priti z resnico na dan. Zdaj preidimo k vprašanju, kaj bode z nami kaj z našimi otroci, z našo šolo? Prošnje so vse v namestniških ali ministerskih koših. Kedo se več zmeni za Tržaške Slovence, če sami tako lepo in tiho spančkajo da bi se človeku res zdelo, da so brezplučni. Le tako naprej! Pogledjmo samo Čehe, oni imajo

isti položaj v Beču kakor mi v Trstu. — Ali možje ne spé; ampak budijo.

Letos so sklicali na **Dunaju veliki tabor** na katerem so razkrivali vladi svoje zahteve. — Narodu Češkemu pa so podkurili naj se ne vdá, naj zahteva dokler ne dobi na Dunaju čeških šol. Kar delajo Čehi to moramo tudi mi. Sklicati je vsako poletje proti jesenu pred otvoritvijo šolskega leta **Veliki shod ali tabor**, na katerem bodo Tržaški očetje vzdignili krepki glas za slovensko šolo. Tak tabor mora biti velikanska manifestacija Tržaških in okoličanskih Slovencev. Šolski taborji morajo postati pri nas stalni protest narodni zahtev; vedno v večjem številu moramo nastopati, da avstrijske vlade spoznajo, da ako tu živimo in varujemo morje Adrijansko, da nam tudi da potrebno, duševno orožje našemu obstanku, našemu razvoju. To se mora zgoditi!

Brivec.

Res potreba.

V mestih nosijo klobuke
 Oh visoke, da je kaj,
 Ki kot gnezda bi za čuke
 Rabili jih rajši naj.

Toda tam je to potreba,
 Če se namreč — glava vne,
 Dimnika potem je treba:
 Dim da skozi njega gre!

Silvester.

Nezapaj rusej bradi.

Stari Izrahim ležal je v smrtnem potu in njegov sin Mehemed se je jokaje brisal solze pri lžišču — Stari Izrahim spravi je vse močij in prijel sina za desnico ter mu s posebnim naglasom govoril »Mehemed, moj sin, jaz umrjem, ti ostaneš sam na svetu. Ne zapuščam ti dragočnosti, vendar ti hočen dati dober svet, glej, da ga ne pozabiš nikdar: »V aruj se pred možem z r u s o b r a d o. — Mehemed moj sin, ne zapaj mu!»

Obrnil se je Izrahim proti vzhodu, zmolil natihoma svojo zadnjo molitev za mrtve in zdihnil.

Mehemed je žaloval po dobrem očetu; potem se je namenil poiskati si primerni stan da bi se preživel. Saj pokojni Izrahim mu ni zapustil ničesar razun stari koran in nekaj suhih dateljnov.

Mladenič je potoval po deželi okoli; ni se hranil nobenega dela, delal je pošteno in pridno in Alah je plačeval njegov trud, ker že po par letih si je prihranil malo premoženje od 100 piaster.

Nekega dne ga zasači na večer silna nevihta, da je komaj ves moker in na pol mrtve še zbežal v bližnje selo. Stopil je v temno krēmo, ukazal si prinesiti skromno večerjo, da bi utolažil lačni želodec. — Toda kedo bi popisal njegov strah je ko mu prinese skledo leče širokoplečni krēmar s silno veliko r u s o b r a d o. Hitro se je spomnil na očetov svet, a revež ni se upal zapustiti krēme in poiskati si druge, ker je še vedno zunaj divjal silni vihar!

Tolažil se je, hočem pa celo noč bu-

deti in varovati svoj denar; a proti jutru ga spanec premaga in Mehemed je zaspal v sladkem snu.

Zbudil se je še le, ko je solnce plavalo že visoko na nebu. Ali groza, otipal si je žepe: vse prazno; prihranjenih 100 piastrov ni več. Takoj pokliče krēmarja in zahteva svoj denar. A ta ni hotel o tem nič vedeti in je še celo Mehemedu zažugal, da ga zatoži pri Kadiju zaradi opravljalivosti.

Mehemed se ujunači in gre sam h Kadiju ter mu vso stvar razloži.

Takoj se poda na pot k sodniku — ali komaj odpre duri mu je že sapa zastala v grlu: Kadi je imel tudi veliko »r u s o b r a d o«. — Kaj je hotel, stopil je pred sodnika in mu povedal kako ga je krēmar okradel.

Ko je končal ga Kadi pogleda in osorno nagovori: »Kako se držeš ti revni popotnik, poštenega krēmarja opravljati, dobro ga poznam: on pošteno plačuje svoj davek... Naštejte potepu 25 gorkih! Mehemed je držal in nesel vse seboj do zadnjega.

Srce mu ni dalo miru, napotil se je še k višjemu Kadiju. Med potom je pa ihtel: »O ljubi oče Izrahim, zakaj nisem držal se tvojega sveta. Zdaj nimam ne piastrov in še našteji so mi jih da komaj nesem».

Predno je vstopil pred višjega Kadija, je videl, da ima tudi ta r u s o b r a d o. — Kakor da bi ga kedo loputnil po ustih se hitro umakne in zbeži.

Višji sodnik si je mislil, ta je nor, ter je takoj poslal dva sluga za njim, da

ga privedejo nazaj. Kmalu je stal Mehemed pred Kadijem ves bled in upaden, še sopsti se ni upal.

»Zakaj si bežal?« praša ga višji Kadi.

»Vsemožni« začel je jeclaje, »moj pokojni oče Izrahim mi ni zapustil drugzega kakor svet; naj se izogibljem rusih brad! V tem me je pa v selu krēmar z r u s o b r a d o okradel, nižji Kadi, ki ima tudi r u s o b r a d o, prisodil mi je 25 gorkih, ki mi še sedaj skelijo. Zdaj vidim da imaš tudi ti vsemožni višji Kadi — Alah naj ti podaljša senco, oprosti — r u s o b r a d o. Spomnivši se očetovega sveta sem strahu bežal pred teboj. Višji Kadi si da razjasniti vso stvar. Na to veli poklicati krēmarja in mu reče: »Ta popotnik je slepar (krēmar je pokimal). On trdi, da si mu vzel 100 piaster (krēmar brani z rokama). Da dokažemo, da je ta človek navadni potep, in da dobi zaslužen kazni, piši tvoji ženi naj ti pošlje popotnikov mošniček z 100 piastri, ker imaš lepo priliko napraviti dobro kupčijo».

Zdaj bled, zdaj rudeč je gledal krēmar sodnika. »Le hitro napiši!»

Krēmar se usede ter spiše pismo ženi kakor mu je narekoval višji Kadi. Pismo pošlje po postrežčku in čez malo časa se je vrnil z mošničkom in piastri.

»To je moj mošniček«, zaupije Mehemed veselja.

»Forej si vendar tat!« reče sodnik krēmarju. — »Dobiti češ zaslužen kazni«. — Namignil je stražajem in odpeljali so trepetajočega krēmarja.

»Ti vidiš zdaj, da tvoj oče Izrahim ni imel prav — ker se ti ni treba bati

PODLISTEK.

Iz dobrih starih časov.

(Naert šaloigre v štirih dejanjih; poslov. Silvester).

PRVO DEJANJE.

F r a n c e e P o k l u k a r, mož brez pravega stanu, živeč ob bogati zapuščini svojega rajnega očeta, sedi poleg svoje afektirane žene, in se, kakor je videti, pošteno dolgočasi. Čas je ob devetih zvečer »Beri mi tretje poglavje novoizišle novele: Ljubezen in..... dalje!« meni gospa Malika, rojena Dunajčanka.

Vidno nevoljen odpira gosp. Poklukar nesrečno knjigo. Komaj najde dotično poglavje — že se oglasi ravno pred njegovo hišo hrupavi klic: »Gori, gori!« Gospod Poklukar vrže knjigo po mizi, skoči kakor prestrašen kvišku, zgrabi palico in klobuk

in z vsklikom: »Že zopet gori!« hiti proti vratom. Še o pravem času vlovi ga ženka za oba škrica takratnega modernega fraka in ga tako nagovori: »Pa čemu ti je treba vedno gasiti, dragi? »To je vendar reč požarne brambe!«

P o k l u k a r (s povdarkom): »Ah kaj požarne brambe! Požarna bramba je neka celo nepotrebna naprava. Goreč mestjan, kateremu bije srce v ljubezni do svojega mesta, mora biti vedno pripravljen braniti rodni kraj proti vsakteremu sovražniku, naj si pridé v človeški ali elementarni podobi!«

Malika (ostrojezično): »Tako! Meni se pa dozdeva, da ni pri nas na Dunaji požarna bramba nikaka nepotrebna naprava in se mi vsekako bolje dopada. Sploh ne morem razumeti, kako more v tako majhnem mestecu skoraj vsak večer goreti!«

O n (z vidno jezo): »Malo mesto? Tako malovredno govoriš o našem mestu? Res, ko bi se ne mudilo morala bi...« (Odhiti urnih korakov, tako da gospa Malika zadnjih besed ne more zazumeti).

Ker pa se Malika v odsotnosti svojega ljubljenelega Poklukarja vsikdar dolgočasi, gre raji spat. Radi pomanjkovanja oseb mora se pa prvo dejanje končati.

DRUGO DEJANJE.

Kraj drugega dejanja je z dimom in pivei polnonapolnjena krēma, predi okrogla miza, okoli katere sedé naš znanec Poklukar, okrajni glavar starega kova in ša dva druga odlična mestjana. Ti štirje kvartajo molče in pridno zadostujejo domoljubni dolžnosti gašenja — s pivom. Drugo dejanje pa se mora radi pomanjkovanja dejanja zaključiti.

TRETJE DEJANJE.

Čas je drugega dne dopoldne. Kraj

pred vsako ruso brado. Pojdi v miru!»

Mehemed se je zakvalil višjemu Kadiju ter je stopal ves zamišljen svojo pot. Toda nakrat mu nekaj v možganih zablisne in mladenič se ustavi: »Moj oče Izrahim je imel vendar prav! Zdaj vidim da krčmar je lump, Kadi je tudi lump ali višja Kadi je še največji lump.... Izrekel je in šel svojo pot dalje.

Sibila.

Italija v Trstu,

Šepeče se noč in dan, da je Italija v Trstu. Celó nemški časopisi pišejo, da je Italija v Trstu.

Slovenci, ki tu prebivajo celo čujejo kako raste že italijanska trava v Trstu.

Obče je znano, da ima Italija tudi svoj governo v Trstu.

Tržaški župan pravijo, da je italijanski »sindaco« v Trstu.

Ko italijanski poslanci pohajajo na Dunaju jih ministri vprašajo: kako gre z Italijo v Trstu?

Kadar se v Rimu kaka nesreča pripeti: žaluje »vsa Italija v Trstu.«

Kadar pa praznujemo v Avstriji kak patrijotični praznik: zapre vsa okna »Italija v Trstu.«

Če pride Menoti Karibaldi sem čez luži je na nogah »vsa Italija v Trstu.«

Samo namestniki tržaški in glavarji Istre in Gorice ne vidijo »Italije v Trstu.«

Karibaldinec.

dejanja je pisarna okrajnega glavarja, osebe pa okrajni glavar in nočni čuvaj.

Glavar: »Dobil sem pritožbo, da vsak večer brezpotrebno naznanjate....»

Čuvaj: »Aha, že vem — da v Tržaški ulici naznanjam ogenj! Gospod, saj storim to z vašim dovoljenjem in pa na prošnjo gospoda Poklukarja, za kar mi vsakdar pade kaj okroglega v žep.«

Glavar: »Saj res! Se že spominjam! Gospod Poklukar je izvrsten igravec in ravno četrti pri naši kvartni partiji. A ima prismojeno Dunajčanko, kateri bi brez vaše zvižgače ne mogel ulti. Toda čemu ne podučite druge prebivalce te ulice, kakor sem vam ukazal, da vedo, kaj pomeni vaše klicanje.

Čuvaj: »Sem tudi storil! A pred enim tednom naselil se je v to ulico nek sestradan človek, ki hoče biti pisatelj in kateri mi je na moje razlaganje surovo

Šahove sanje.

Perzijskemu šahu sanjalo se je, Zgubil da je nagloma svoje lasé.

Učenega zjutraj pokliče moža:

»Razloži, kaj sanj pač pomeni le ta!»

In reče učeni: »Gospod, ti se boji, Umirati videl ves zarod boš svoj!«

Razkačen šah slugam na moč zakriči:

»Predrznež naj s palico sto jih dobi!«

Učenega družega vpraša moža:

»Razloži, kaj sanj pač pomeni le ta!»

In reče učeni: »Glej, Bog je s teboj, Še dolgo živel boš, preživel rod svoj!«

Nasmeje se šah in brž slugam veli:

»Učeni naj mož ta sto zlatov dobi!«

Dvorjani se čudijo, majo glave:

»Saj misli so tiste, besede le ne!«

A modri, ko zlate je svoje dobil

Smejal se natihoma je in mislil:

»Povedati danes se vsaka reč da, Če se le beseda — prav staviti zna!«

Silvester.

Moderni računski problemi.

Ako je tržaški laški magistrat kupil »zeleni hrib« za 460.000 kron meseca julija in ako so imela priti noter meseca avgusta (tri) 3 slovenska društva; koliko italijanskih in slovenskih davkoplačevalcev bo klelo meseca septembra na ta račun in s kako eneržijo?

rekel: »Če ne gori, se tudi ne sme naznanjevati!« Gotovo me je on tožil.»

Glavar: »Da, da — celo prav! On je tožil. In to je tisti lump, katerega so iz prejšnjega bivališča radi tega vrgli, ker je vedno prepira iskal. Le čakaj, ne-spametna duša, bodem ti že pokazal, kaj se pravi vtikati se v naredbe okrajnega glavarja. Čuvaj, vi le opravljajte svoje delo še dalje! Vse drugo bom že sam preskrbel!« — Čuvaj odide, glavar pa namoči pero in napiše na polo papirja z velikimi črkami: »Povelje?«

ČETRTO DEJANJE.

To dejanje kaže nam nemirnega pisatelja se svojo družino, karakterizovano po svojih živih mrličih, subih kakor trlica. V rokah drži povelje, da ina v 24 urah zapustiti mesto, ker se je vtikal v odredbe višjih oblastij.

Ako bo predlagal gospod poslanec Dollenz v mestnem svetu v drugo, naj se prekrsti corso v »corso Francesco Giuseppe«, v katerej elipsi se bosta zvijala Raskovieh in Spadoni in kake ovinke in serpentine bo risal on. Venezian?

Ako »centrifugalna« sila tako deluje na »Sočo«, da se je poslednja razvila v »napredno« silo, koliko tisočakov stane »goričansko bando« nova »uniforma?«

Ako se naša vlada na Dunaju ne gane, in ako slov.-hrv. poslanci ne morejo zahajati v deželni isterski zbor, koliko kilometrov je pot iz Kopra v Rim krajši, in koliko novih italj. gimnazijo v Pazin?

Ako v Budimpešti ustava miruje, in ako je naša ušla iz Dunaja čez Prago, kje je sedaj središče države?

Ako znaša »suh« zemlja okoli 2.463.000 četvornih milj, na katerih prebiva 1.200.000 »žejnih« Slovencev, in ako ima »Brivec« 900 naročnikov, od katerih pa je komaj $\frac{1}{10}$ plačevalcev, koliko znaša potem njegov deficit na leto?

„Povž“.

Tridnevnic s posebno ustopnico.

Zaradi tega, ker sta se »boter Nute« in Tomaž Lojk cerkovnika iz Oseka oziroma Črnič, za časa volitev v obč. starešinstvu v Šempasu, katere so se vršile 11—13/1/39 jako odlikovala in bila tako darežljiva, da sta volicem iz Črnič po jedno krono za pot v Šempas delila, poklicana sta, bila da odpravita tridnevnic pri sv. Antonu v Gorici, kjer je poseben oltar za take pobožnosti.

Potnine k tej slovesnosti nista prejela nobene, pač pa sta morala plačati »ričet«, ki sta ga tam povžila. Vse to pa na klerikalni podlagi.

„Nebodigatreba“.

V spomin!

Tukaj lump zaprt leži, ki nikdar nič koristil ni; a zdaj koristi, ker ga ni saj pridno zemljo nam gnoji.

postavila
hvaležna fara.

Glejte, ko so naši nasprotniki skrhalo vse orodje v boju proti Slovanu, ostaja jim še edino strašilo „slamnati mož!“

Svetoivanske koprive.

(v krčmi).

Bizgec: »Kožin, jaz pravim, da bo čas oditi.«

Kožin: »Kaj te mari čaka tvoja stara doma z metlo za vratmi.«

Bizgec: »Ne, akramenc.«

Kožin: »No, če ni od tistega kraja nič, kaj pa siliš domov? Hej, krčmar, še pol litra! To na račun Mauronerja. Kaj bom hodil zastoj mu vžigat faralje gor v Lonjer?«

Čelajc: »Saj če te vidi po noči sè tvojimi lojtrami na rami kakšna stara baba, stavim da bi se začela križati. Ona bi mislila, da vidi samega hudiča pred sabo. Posebno pa, Kožin, nameri, da ti rečem tako, — posebno ker imaš tisto lepo navado, da nosiš jeden bregošnik privihan črez koleno, drugi pa se ti vlačí po tleh.«

Kožin: »Vraga kaj me to briga? Jaz vendar živim od cikoriije?«

Čelajc: »Zlodej naj vzame vse Slovence! Meni so storili teči z dela zaradi teh Kraševcev!«

Bizgec: »Počasi prijatelj! Kdo je Kraševce?«

Čelajc: »Kdo te kaj vpraša, koza kraška? Ne iščeš drugo, nego prepir. Le glej, da ne prilomasti tvoja stara s polonom in te ne kresne po tvoji neumni buči.«

Bizgec: »Kdo bo mene?« Ti — (zakriči).

Kožin: »Umirita se. Ti Čelajc ne govoriš prav. Stavim da je ni boljše žene, nego je našega Bizgeca. Njegova hči zaveže.«

Čelajc: »Zaveže, zaveže, — je marsikaj že zavezala.«

Kožin: »Počasi, pomenimo se naprej, kar smo ravno začeli. Jaz sem hotel reči, da z magistratom se da živeti. Zdaj, ko služim Mauronerja si lahko ocvrem kakšno jajce za drugi zajutrek, prej si ga nisem mogel nikdar.«

Bizgec: »Le hvalita vidva cikoriijo le. Jaz je ne morem prebavljati še v kavi ne. Kako bi jo pa še le s kruhom, ki je suh? Se spomnita, kako so namazali cikorijašem rebra takrat, ko je bil izvoljen Hortiš namesto Nabergoja. Jaz mislim, da ne bojo tolkli nikdar več za Italijana!«

Kožin: »Ja ne? Še bolj? Gre znabiti kakšnemu krčmarju boljše, nego Drmanu, čeprav prodaja žveplenke od »Lege Nazional?«

Čelajc: »In kako fino grè tistim Vrdeleem, ki držijo za Italijana, hm!«

Bizgec: »Božja oblast, ne fino. Jaz vendar jem kakšenkrat fižol s polento, ali oni jo jedò — s pomečorami, ali pa s peteršiljem, če ga imajo, se pravi?«

Kožin: »Pusti Vrdelee, ki so fanj fantje. Tri četrtime jih drži za eikorijo. To je zadosti.«

Bizgec: »Hočeš reči; za škatljo od eikorije, če mu jo prinese žena domu za skuhljaj kave.«

Kožin: »Kaj boš imel ti za norea, ki te imam tu na peti?«

Bizgec: (skoči po koneu.) Ti mene? Ne bodi Luka. Ti, ki toliko znaš, povej kaj so to liberalci? Bomo videli, čez zares toliko razumeš.

Kožin: »Sliveralci? to so ljudje, ki ne čujejo Boga!«

Čelajc: Jejžešta! Koga hočejo pa?«

Kožin: »Sami hočejo ukazovati. Nedavno sem čul praviti, da je hotel naš gospd kaplan skočiti od jeze iz kože samo zaradi njih!«

Bizgec in Čelajc: »Zaradi katerih?«

Kožin: »I naših seveda. To so vam tiči. Slišal sem, da je najhujši naš »Tone«. On vodi možke, njegova sestra pa ženske.«

Čelajc: »Kaj tudi ženske so liberalke? Znabiti je tudi moja? O če je, — jaz ji zavijem vrat.«

Kožin: »Ja, ja, tudi ženske.«

Bizgec: »Pustite ga v miru. Saj veste, da ima premalo časa. Niti na naše veselice ne more več zahajati.«

Kožin: »Kaj, ti hočeš reči, da on ni več Slovenec.« Meni boš pravil! Bizgec si sicer dober mož, tudi ščerko imaš, pa fletno. —

Bizgec: »Kaj ji je?« Akramene, takšne je ni v sv. Ivanu. Tudi dote ne bo imela vsaka toliko ko moja. Tri krave, čuješ Kožin, tri krave bodo njene. Vola bom dal prvemu zetu, možu od Urške, akramene. Grunt pa ostane moj, akramene. Kedar bom izpihnil dušo, naj me pokopajo pod figo, akramene.

Kožin: Ne bodi takšen! Tista od Sušmelja bo imela tavžent.«

Bizgec: »Pa naj ga ima! Akramene, moja ne velja nocoj nobena. Pa menita se sama. Magari da se utopita v vaši eikoriji. Z Bogom, Kožin, gleda, da ti ne upihne burja v Lonjerju faralje. (Odide).«

Čelajc: Šel je. Pa kako trdo drži za Slovence, ta mrha! Od hčere ga je ujezilo.«

Kožin: »Saj so vse po sv. Ivanu jednake ta dekleta. Ne gledajo drugo, nego da bi ulovile fanta. Poznam ti jih en kup; na Vrdeli je ena visoka a inteligentna, okoli cerkve jih je nekaj, tam na Frdeniču je tudi katera, pri Pekeci so dve — pa kaj nas to briga; smo že v letih! Z Bogom. Čelajc, da se vidiva kmalu gor pri Dermanu. Moram gor v Lonjer. Vsi Lonjeroci spijo. Vse eno jim gorijo luči. Potem pa pojdem k Nemčovki! Škoda, da ne greš z mano? A rivedeci!«

A. na Konec.

Goriške muhe.

Dr. Tuma ni napravil svojih rigorozov v goričanski bandi; zato mu odrekajo vsako sposobnost.

Dr. Pavlica agitira v to, da bi postavili uže sedaj don Antoniju — spominško ploščo.

Da se je porodil ravno v Gorici razpor med liberalci in klerikalci, ni čudo, ko imajo tam — semenišče!

Doma povsod, doma nikir

Obhodim dosti sveta,

Dežela je vže vneta —

Edini cilj mi je prepir,

In kedar zapustim kvartir,

V nebesa pojdem histro!

Na glavi — z mitro! —

„Dr. Jože“.

Kdor noče verjeti, da so liberalci res taki črni brezverci, naj čita Gorico; tam stoji vse črno na belem!

Dobro, da nimajo v Gorici napeljan vodovod iz Soče, ker sicer ne vem, kako bi se umivali klerikalci!

Ko bi bil prof. Berbuč na mestu dr. Tume, bi bil uže davno demisijski!

Prej je bil »Zorn« v Gorici in »misija« po deželi; sedaj pa je »missija« v Gorici in »zorn« po deželi!

—ž.

Po dolgi suši je močno deževalo:

A: »No ta dež oživi vso zemljo!«

B: »Bog ne daj, imam tri žene notri!«

Misli Evrope.

Kitajci so nudobni ljudje, ker niso še nikdar nobenemu nič žalega storili in oni nočejo nič vedeti o naši evrp. kulturi. Tega ne sme Evropa trpeti!

Oni si vtvarajo, da imajo starejšo kulturo nego mi in niso niti radovedni, da bi našo »žegnanost« kulturo spoznali, ampak so še sè svojo zadovoljni. To neumnost jim treba izbiti iz glave!

Nočejo o naši krščanski »miroljubivi« veri nič vedeti in ne marajo naših krščanskih načel in naših misijonarjev, ampak jih pode iz dešele. No kaj takega ne moramo mirno gledati!

Nimajo nobene ambicije, da bi napadali tuje narode, ampak sedè mirno za svojimi zidovi! To je naravnost škandal za Evropo!

Žive jako srečno brez borznih špekulacij, brez akcijskih društev, brez bank! No v takem gospodarstvu treba vendar napraviti red!

Protive se zoper našo nadvlado in zoper naše oskrbnštvo. Kaj ni to predržno?

Govorè: puščajte nas u miru in mi vas bomo tudi puščali! Bodite doma, in — mirna Bosna!

Zato: Smrt Kitajcem?

—ž.

Povsod napredek.

Človeku, kateremu ni bogata sreča naprtla na hrbet niti polževe hišice še manj nepremakljive posesti v obliki — kmetije ali kaj enakega, tak brezposestni človek, ako živi v mestu nima v današnjih dneh — napredka, miru ne noč ne dan. — Res da se ne poti pod pritiskom rumenih žarkov, vendar je navezan na delo, če ne drugje, pa vsaj v kavarni; — tam ga čaka obširno polje vsakovrstnega blaga, ki so mu nagromadili najmoderniji težaki peresa. In to časninarsko blago obdelovati, pregledovati koliko je istine in koliko je smeti, kaj je izvirnega in kaj ukradenega, to ni lahka stvar.

Ako človek sledi kako človeštvo napreduje s tem, vidi da isto neprestano zida in podira kakor o času »zmešnjav teh jezikov« ter pride res do zaključka — svet je norišnica, kjer sedè nori in pametni skupaj. —

Rekel sem da napredujemo; živi dokaz so nam hrabri Evropejci ki tako korajžno mahajo v Peking. — Pri tem se ne smemo čuditi ako Rusija napreduje na svojo roko v Madžuriji, tega ne dela zaradi »vojnega stanja«, vse se omejuje na praske z bokserji. Če pri tem spravi severni medved pod svojo taco kos gnjati, ki bo velika kakor naša ljuba Avstrija ne bode konec sveta — ne Kitaja. Angleže ne bo hrbet bolel zaradi tega. No in pa če Rusi napredujejo zakaj pa ne bi napredovali tudi Albionci v Afriki. Dvestotisoč proti petdesettisoč je vendar napredek, samo da ta angležki formars, se nič prav ne vidi, ker je v Afriki že od lanskega oktobra gosta megla; a pri vsej megli streljajo Buri tako sigurno, da se jim celo Angleži čudijo. Kaj pa je s provjando in komisom tudi napredek: samo z razločkom da v tem ko Angleži lačni sedajo za mizo jim Buri odnašajo polne sklede. —

Pa pustimo junaške Bure, ki nam ostanejo vedni vzor domovinske ljubavi, in vrnimo se raje v Evropo, ker tukaj je še najlepše življenje.

V srečni Evropi vam je tako fletno, tu bliskajo bodalec in strelji iz italijanskih samokresov, da ne bo več varno stopati na ulice. In če pomislimo, da tudi Brivec živi med njimi, in da ga niso še danes spihali s tega sveta, se jim vendar še ne zdi tako nevaren kakor razni potentati te zemlje. To je tudi napredek ka-li?

Čakej.

DOPISI.

Dobrna pri Celji. Dne 22. pret. mes. imeli so Nemci svojo veselico na naši slovenski zemlji, v veliko spodtiko in sramoto nam, ki živimo na svoji grudi —

Sramota našega naroda so nemčurski »fojerver.« Te so Nemci rekrutirali, da služijo nemštvu kakor nekdanji janičarji. Tako divji so že postali ti izdajalci svojega jezika, da v nas vidijo same osle, med tem ko so ravno oni rigoveci z največjimi ušesi. — Poglej Brivec dragi, naš slovenski kmet proda svoje ime, svoj jezik, svojo domovino in gre nemški ogenj gasit. Ti odpadniki mislijo, da jih bodo Nemci spoštovali in da jim Bismark še v Valhali pivo plačal kakor jim bo je dr. Langer plačeval, da so hailali kakor žrjavi, ko na južno leté. — Sram jih bilo, podlaga so tujčevi peti, — saj ti lahko te lisjake imenujem: Volane, Podvržen, Čmoje, Dobrovičnik in Arlič — pristni pangermani v slovenski umazani

srajei. Nemeec vkupi za judežev groš slovensko kri in meso, šunta da hujska po svojih bratih. Takega še grom ne mara, ne voda ga drži, — izdajalec je. Pa da bi še več jih pridobil so začeli nabirati še — turška dekleta v slovenskih kikhah. In glej, dobile so se poturčice, katere je naša mati dojila, a kri njih ni rudeča pak — črna. Take bi bile: Alojzija in Julijana, Terezija — in še mnogo drugih. — Slišal bi lahko kako se drznejo zabavljati te nemčurske metle: kaj bodo ti slovenski osli, ki ne vedo zakaj se potegujejo; mislijo da bodo oni zmagali pa ne bodo. — To je tisti strupeni navk iz nemškega katekizma. Ali le počasi nemškutarske klepetuljke. Slovanski Bog še živi. Ko bi Nemci vse ukazali bi že kedaj Slovence iz svoje zemlje zapodili. A tudi Nemu trda prede, rad bi bil sam gospodar v Avstriji, pa revež ne more, premalo jih je. Slovani stoje pred vrati — in mož ne more iz hiše — Na Dunaju ni parlamenta, ker takega Slovani nočejo. Ako bodo v Avstriji Nemci pametni — bodo lahko šganjee kuhali — drugače pa ne; danes ne gre več brez Slovanov. Verujemo, da se Nemcem po zeleni Štajerski slne cediijo; zato so se že zdavna ugnezdili v naša mesta in trge. A to ni dovolj — dokler živijo Slovenci okolo mest in trgov je dom naš in brez nas ne dobe našega sveta. Samo ako smo združeni, edini, in narodni pa gotovo pričakamo boljšo bodočnost. Vsem slovenskim janičarjem in ženskimi poturčicam pa kličem: — izdajice svoje matere ste — zramota vam sledi za petami v noči in podnevi, Amen. —

Možjeklen.

LETIGRAMI.

Jelšane 8. Poročilo »Naše Sloge« da napravijo Fabijaniju spomenik iz lipovega lesa na Črnikovce, trebaje v toliko popraviti, da napravijo spominek v Jelšanah in to sredi vasi. Inicijativo za to je dal župan Hrabar, kakor se govori z namenom da dobro proda neko svojo lipo. V Jelšanah se je v ta namen konstituiral poseben odbor. Predsednik je župnik Velhartický, a častna predsednica Hrabarica.

Jelšane 9 (oddano ob 1/2 12 zvečer) Generalni štab jelšanskih mačkovec¹⁾ imel je nočoj pod predsedstvom Hrabarice za Hrabarjevim ognjiščem tajno sejo. Sklenilo se je, da ima ostati v županstvu vse pri starem, namreč Hrabarica ostane

¹⁾ Mačkoveci so pristaši proslulega dr Krstiča.

Op. ur.

nadžupan, župnik Velhartický župan in Hrabar podžupan.

Gorica 14.-8. Letos bode dobra letna sadja je mnogo, posebno »tutti frutti« posebna vrst jabolki obetajo obilo trgateg.

Gorica 15.-8. Čakej in Pajar pregledujeta »Sočo« za slučaj da bi ne poplaval »Gorico« jo mislijo zaježiti pod kanavskim mostom, kjer je struga najožja. V ta namen mislijo podaljšati vipavsko železnico do Kanala, da bo vozila kamenje za nasip.

Gorica. Pri nas so prišli na sled velikanski »zaroti« ali ka-li? Narodna napredna stranka je razposlala po vsej deželi tajno »okrožnico«, v kateri nabira zaupnike v boju proti »klerikalnemu zmagaju«. Da se prepreči ali da se pospeši in razkrije delovanje te nevarne zarote, je »Gorica« ponatisnila »nevarna« pravila te zarote. —

»Gorica« sama ne ve, ali ji bode v korist ali v škodo ta objava. —

Oni ki so jo čitali so rekli, da je mojstersko delo. Pride dan ko bodete tudi vi Tržačani pristopili k »zaroti«; da se ubranite »fanatičnega zmaja«, ki bi se utegnil zvaliti tudi pri vas. Pozor torej! V napredno »zaroto« — če bo treba.

Koper. Istrski deželni zbor je obravnaval v tej sesiji izključno v slovensko-hrvatskem jeziku. Gospod vladni zastopnik svet. Fabiani mu je »šel z izgledom naprej«. — Campitelli je držal žalostni govor o umoru italijanskega kralja z ozirom na dosedanje kraljice Heleno — v črnogorskem oziroma srbskem jeziku. Poslanci so kar noreli od žalostnega veselja. —

Dež. zbor zaključili s škratnim klicem na cesarja: trikrat živio in trikrat: evviva; katere klice pa ni nikdo slišal. —

Dunaj. Minister Körber nima miru od dne ko je zgubil »desnico«. —

Neprestano roma zdaj na ogersko zdaj v Išč ter se priporočuje sv. Vlačavu, da bi se ga usmilil in Čehom trda sreča omehčal.

Zagreb. Hrvaški ban stoji z eno nogo v Reki z drugo v Budapešti. Razkoračil je Reko a vendar ne zmakne iz hrvaške zemlje.

Budapešta. Ministerski predsednik Szell je dobil iz Zagreba po pošti zaboj dokumentov, katere je predložil kolegom. Ministri ne znajoč čitati hrvaški, so poslali po Briveca da jim raztolmači »to šrifto.« Ko jim je pojasnil, da Reka še vedno leži na hrvaški tleh, so se med seboj stekli. Vsak je drugemu v gobec vpil: Nem baratum, Hrvat laže. —

Afriška vojna.

Angleško vojno z Buri je napeljal minister Schamberlein. Ta je Angleže v zadnjih mesecih tako nadržav, da hodijo vsak dan čakati na pomoč vračajočo zmagonosno vojsko. Pa je le še noče biti. Angleški ministri vedno trdijo, da v Afriki napredujejo, ko bi bilo to res, bi bili Angleži že davno prehodili celo Afriko. —

Listnica uredništva.

Žuženberčani imajo kakor čujemo dobro leto. Kosmatincev se je tam namnožilo, da jih je že samih sebe strah, ko se srečajo. Od slavnega poštarja do še slavnějšíh odbornikov bralnega društva je vse skoro zaraščeno. Brivca jim je treba pa naj reko kar hočejo! Poslali smo pomočnika s košom žajfe in ducat raskavih britev. Nalogo ima obriti tudi ono tužno udovo ki je svojemu možu na mrtvaški oder postavila dva venca z napisom: Žalujoča vdova — in veselja polna soproga.

V Rojanu se je ugnezdil nek povh iz Vrem; da bi ljudje ne vedeli od kod prihaja je slekel slovensko kožo in odel se z laško plahto; ko ga je žena zagledala nek juto se je tudi ona prekrižala z laškim križem, ker se je njej zdelo, da slovenski nima več moči v jurški fari.

Pri sv. Jakobu so mnenja, da ni magistrat dal na kant »enajze židostaike« marveč da jih za slučaj da je hranil »hrabri presiči (Bresčiči) pogine; tedaj ne bilo treb novih stroškov.

V Trstu na večer patrijotične slavnosti je pokazala tržaška »gioventù patriotica« — kako zna za kronco upiti. — Moj Bog, ako pri enakih slavnostih rekrutirajo tako mlade elemente, ne preženemo ž njimi niti laške bolhe, ne pa trdokostni irredentizem.

Slavna vlada, kam si pršla z tvojo patrijotično vzgojo — v tvojem zvestem Trstu. — Kakšna razlika u ed irredentariji

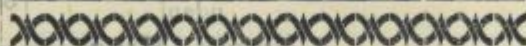
— in avstrijskim nastopom. Človek bi kar zbežal v Kino.

Iz livških Ravni smo zvedeli o znanih seničecah in imenitnem brigadirju, kako je prišel med razbojnike in kako so mu samaritanke stregle, ni besede. Pravijo da ni povsod zdravo piške jesti, in plesati če človek ne zna avstrijskega takta.—

ZALOGA POHIŠTVA

Rafaela Italia

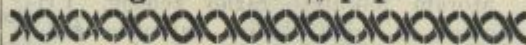
TRST - Via Maleanton št 1 - TSRT
Zaloga pohištva za jedilnice, spalnice in sprejemnice, žimnic in peresnic, ogledal in železnih blagajn, po cenah, da se ni bati konkurence.

Peter Šmid,

žganjekuh v Selcih nad Škofjeloko
priporoča fini brinjevec liter 2 K 40 st., borovničovec liter 2 K 80 st. Domač izdelek večji množini.

Trgovcem 10% popust.

Bruni nova tobakarne ulica S. Martiri št. 12, prodaja znamke, koleke in pisarsko pripravo; dobi se tudi list „BRIVEC“.

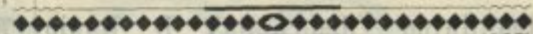
K r č m a

Trst ulica S. Marco šte. 6. Trst.

Podpisani priporoča slav. občinstvu svojo gostilno pri sv. Jakobu, preskrbljeno vedno s pristnim istrskim črnim ter dalmatinskim črnim in belem vinom. — Dobivaj se tudi vedno mizla jedila.

Udani

Ant. Babič.

I. VIČIČ, krojač

v Trstu

ulica S. Maurizio št. 11, II. nad.

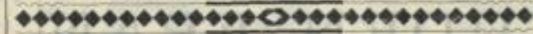
Izdeluje moške obleke vsake vrste. Kakor si vsak naroči v popolno zadovoljnost.

Priporočuje se slovenskim krogom in drugim.

Za obilno naročitev

udani

I. Vičič, krojač.

Pozor!!

Kdor potrebuje izvrstni portlandski cement in hidravlično apno (Romano) prve vrste, dobi ga vsaki čas v zalogi pri Marinu Lukša na Proseku.

Cene ugodne.

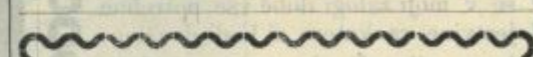

POZOR!

Trst — ulica Giulia št. 25. — Trst.

Kdor želi biti dobro in točno postrežen z svežim in vsakovrstnim kolonijalnim blagom kakor: kavo, rižem, oljem, testenino, moko, milom, sirom ter raznovrstna fina vina v buteljkah ter sploh z vsemi jestvinami naj se obrne do podpisane. — Pošlji tudi na deželo proti poštnemu povzetju. V mestu dobe na željo prosto na dom. Nadejaje se obilo obiska beleži udani

Vekoslav Plesničar.

Zaloga in tovarna

pohištva vsake vrste

od

Alessandro Levi Minzi v Trstu
Piazza Rosario 2. (šolsko poslopje).

Bogat izbor v tapetarijah, zrealih in slikah. Ilustriran cenik gratis in franko vsakemu na zahtevo.

Cene brez konkurence.

Predmeti stavijo se na brod ali železnico brez da bi se za to kaj zaračunao.

MEHANIČNA DELAVNICA
TRST. - Via S. Lazzaro št. 6. - TRST
(nasproti hiše Salem)

Antona Škerl

skladišče originalnih šivalnih strojev „Adrija“ iz Budimpešte in velocipedov najmenitnejših tvornic v državi in inozemstvu.

Šivalni stroji se zagotovijo za pet let, a velocipedi za eno leto.

Priznajo se popravilom velocipedov, šivalnih strojev, motorjev na gas in na par itd.

DELAVNICA ZA LESKETEČE NIKELIRANJE

Skladišče vseh podrobnostij za velocipede in šivalne stroje.

Postavljanje in popraviljanje električnih zvoncov.

Razprodaje, zamenjuje, izposojuje velocipede.

Vsakovrstni popravki ali naroče izvršujejo se točno in hitro po nizki ceni.

Mirodilnica (drogerija) B. Poniž v Gorici

Tržna ulica v poslopju okrož. sodišča

Po zmernih cenah nudimo fino blago, iz suhe in oljnate barve pokosti (lake), zamazko (kit), klej, čopiče, razne krede, cement, zamaške, gobe, milo, sveče, petrolej, čevi iz kavčuka, mineralne vode, cedi (gume) kirurškično opravo, pogačo za pse, parfumerije itd.

ČUDEN FRAN urar

Glavni trg. - LJUBLJANA - Glavni trg.
Priporoča ure, zlatanino, kolesa, šivalne stroje. Najnižje cene. — Najfinejša štiria kolesa in več drugih vrst koles.

☛ Ceniki na razpolago. ☚

„SLOVENKA“ Leposlovni list za ženske izhaja v Trstu enkrat v mesecu. Prinaša razno gradivo za ženski svet; posebno pripovedi, pesmi in razne podučne nasvete za matere in hčerke. — Za vse leto velja 6 kron. Naslov: Upravništvo „Slovenke“ — Trst.

Prodajalnica jestvin

Vekoslav Pečenko
ulica Commerciale 11.

Podružnica ravnotam št. 12.

Našim slov. gospodinjam, hišnim in drugim, katere stanujejo v obližji moje prodajalnice naznanjam, da se v moji zalogi dobé vse potrebne jestvine za katero si bodi družino: kava, olje, riž, sir, makaroni, fižol, moka, sveče, frank itd.

Vse po primerni ceni samo dobro in zdravo blago.

Pošilja tudi na deželo.

Z obilni obisk se priporoča udani

Vekoslav Pečenko,
trgovec.

„Slavisches Echo“ izhaja 1. 15. in 2. dan v mesecu in stane na leto 5 gld. — V Trstu ga prodaja tobakarna Lavrenčič, v Ljubljani bukvarna Schwentner po 14 nvč.

☛ Časopis vestno zasleduje slovensko gibanje in temeljito razpravlja najvažnejša dnevna politična vprašanja. Noben slovenski politik ne bi smel biti brez tega lista. ☚

Lastnik in urednik: **Miloš Kamušič**, odgov. urednik **Ante Svava**.

NOVAK MIHA

trgovec

ulica S. Catarina št. 9. - TRST - ulica S. Catarina št. 9.
(Nad 30 let stara firma).

Razpošilja razna olja, kavo, riž, južno sadje, jestvine in kolonialno blago. Pošilja se na debelo in drobno.

Pošiljatve samo na povzetjč, posode ostanejo na račun firme odjemalca pa pogodbi. — Blago, katero ne vgaaja, se vzame nazaj.

Cena olju je od 28 nvč., do 72 nvč.
Kave dobite: Ceylon, Domingo, Guatemale, Jamaika, Moka, Java, Portorico, Perl, Victoria, Rio in Santos.

Priporoča svojo bogato zalogo vsem stanovom: duhovnikom, učiteljem in uradnikom.

udani

Novak Miha.

Prva slovenska trgovina z železjem Konjedic & Zajec

v Gorici, pred nadškofijo 5.

Oče, po kaj greste v Gorico?

Moram nakupiti razno železje. Pri Konjedicu & Zajecu dobim najboljšo štajersko železo, železne, cinkaste, pocinjene in medene ploščene, razna orodja, štedilna ognjišča, peči, čevi, nagrobne križe. Tu dobim okove za pohlštva in stavbe; koroški acalon in Brescia jeklo, razne cemente in kmetijske stroje.

☛ Vse po najnižjih cenah. ☚

Tržaška posojilnica in hranilnica

registrovana zadruga z omejenim poroštvom, edini in prvi slovenski denarni zavod v Trstu
Ulica S. Francesco št. 2.

sprejema hranilne vloge in obrestuje 4%. Toliko ne plačuje v Trstu noben denarni zavod.

Rentni davek od vlog plačuje zavod in ne vlagatelj. Obresti se vsako leto kapitalu pripisujejo, da teki obresti od obresti, tudi če dotičnik ne prinese knjižice.

Vloženega je bilo leta	1892 gld.	17.663.76
"	1893	38.245.13
"	1894	49.741.66
"	1895	8.614.52
"	1896	125.448.27
"	1897	164.907.79
"	1898	261.424.45

Skupni promet od 1892-1898 gl. 3.212.095.10

Pri slovenski tržaški posojilnici in hranilnici se denar podvoji 6krat prej kakor pri drugih hranilnicah

Svoji k Svojim!

Podpisani priporoča slovenskemu občinstvu bogato založeno pekarijo. — Potreže vsaki čas s zvežim kruhom: prodajalce, krčmarje in odjemalce na debelo s primernim obitkom. Kruh se prinaša na zahtevo na dom. Prodaja se vseh vrst moki — domače pečivo — sladkarije in pristno domače maslo. — Sprejema v peko domači kruh; vse po niskih cenah. Pekarija je v

☛ ulici Stadion št. 20. ☚

odprta je od 5. ure zjutraj do 10. zvečer. Priporoča se udani

Jakob Perhave,
lastnik.

Odlikovani fotografski atelier

A. JERKIČ

Gosposka ulica št. 7. - GORICA - Gosposka ulica št. 7.

v hiši „Goriške ljudske posojilnice“.

☛ Novi, velikomestno urejeni atelier ☚

odgovarja vsem modernim zahtevam v tej stroki.

P. n. gg. državni uradniki in njihovi družinski člani dobe pri obstoječih cenah 15 % rabat.

Brivec obiskal je nedavno Jerkičev fotografski atelier, v Gorici, kateri razpolaga z najprimernejšimi prostori, kar je glavno in najmodernejšimi pripravami za svojo obrt. Fotografije so tako naravno in fino prenešene, da se jih ne moreš nagledati. Ponosni smemo biti, da imamo v nas tako finega fotografa-umetnika. Slovenske družine naj nikar ne zamude obiskati Jerkiča. Njegove fotografije so najlepši spomin v slovenski hiši.

Izdaje in tiska tiskarna „Edinosti“ v Trstu